

[Langkilde.]

finansudvalgets flertal jo også den 21. august 1968, at den løsning, som foresloges i aktstykket af 29. juli 1968, var den eneste mulige løsning på dette presserende problem. Den opgave at skaffe lokaler til den centrale kildeskatteadministration er af en sådan størrelsesorden, at den kun kan løses som foreslået af boligministeren.

Jeg har ikke fantasi til at forestille mig, hvordan den skulle have været løst, hvis kildeskatten skulle være trådt i kraft den 1. januar 1969. Det første løse skøn over personalebehovet og dermed pladsbehovet forelå jo først den 7. februar 1968.

Jeg skal ikke sige mange ord om ministerens pligt til rettidigt at fremskaffe lokaler. Foreløbig kan vi vel konstatere, at dette virkelig er lykkedes, selv om indflytning endnu ikke har fundet sted. Jeg skal blot henvise til, at da sagen tages op i boligministeriet, efter at den har været behandlet i slotsforvaltningen på det forberedende stadium, skabes der en løsning på en uge, som fremhævet af højesteretsdommer Gjerulff i beretningen fra kommissionsdomstolen. Der kan herunder være sket fejl — det er der utvivlsomt — der kan være sket ting, som kan kritiseres ved den departementale behandling — det er vel utvivlsomt — men hurtigheden forekommer mig ret imponerende, og det har åbenbart også gjort et vist indtryk på kommissionsdomstolens leder.

Jeg skal herefter fremkomme med nogle enkelte bemærkninger vedrørende de i socialistisk folkepartis forespørgsel fremførte problemer. Statsministeren har jo meget indgående og instruktivt beskæftiget sig med disse problemer i sit svar allerede. Jeg har forstået statsministerens tidligere udtalelser om disse emner således, at regeringen agter at tage disse problemer op til særlig behandling i næste folketingsssamling, og jeg vil meget stærkt fremhæve, at der i det konservative folkeparti er et meget udtalt ønske om en indgående behandling, også her i folketinget, af spørgsmålene, fortrinsvis de spørgsmål, der vedrører forholdet mellem administrationen og bevillingsmyndigheden samt hele det problemkompleks, der kort kan sammenfattes i statsadministrationens rationalisering.

For så vidt angår forholdet mellem admi-

nistrationen og bevillingsmyndighederne foreligger der, har jeg forstået, et notat af 14. marts i år fra finansministeren om de ikke regelbestemte områder i bevillingssystemet, og dette notat skal formentlig gøres til genstand for en nærmere behandling i finansudvalget og eventuelt tages op i et samråd med finansministeren; muligvis havde et sådant allerede fundet sted, hvis ikke finansministeren var blevet syg. Folketinget har jo i anden forbindelse beskæftiget sig med de problemer, der har tilknytning hertil, og det forekommer mig klart, at der på forskellige punkter inden for dette område er behov for en kodificering af reglerne.

Jeg kunne i forbindelse med denne sag tænke mig, at problemet om dispositionsretten inden for rammebevillingssystemet blev helt klargjort. De fra tidligere tid kendte rammebevillinger, f. eks. inden for forsvarsministeriets område, rummede jo ikke nogen dispositionsret for ministeren; mens det hævdes, at en sådan dispositionsret eksisterer inden for det nye system af rammebevillinger, som skabtes for nogle år siden. Det afgørende generelle synspunkt på dette område må vel være, at folketingets bevillingsret ikke går for nær, og jeg synes, at det i forbindelse med denne sag er interessant at se, at finansministeren og boligministeren begge ikke har været i tvivl om, at sagen i sin helhed vedrørende lejemålet og forudbetalingen skulle forelægges finansudvalget.

Men sagen er vel den, at der på disse felter har udviklet sig en vis praksis og en vis større dispositionsfrihed for ministerierne, som vel har været følt som en praktisk nødvendighed. Udviklingen er sket gradvis, men på et eller andet tidspunkt må man standse op og nærmere overveje, hvordan man skal tilrettelægge systemet ud fra et rationelt synspunkt, som tilgodeser de hensyn til folketingets bevillingsret, som må tages i den forbindelse, og meget tyder på, at det tidspunkt, hvor disse problemer skal tages op, nu er inde. Den konservative folketingsgruppe kan give tilsagn om medvirken til et arbejde på, at der søges en afklaring af tvivlsproblemerne på dette område, og at der søges tilvejebragt en rationel løsning på disse problemer.

Om de to andre punkter vedrørende cen-